

Stanisław Wilimowski (1896 – 1939)

podpułkownik dyplomowany, doktor nauk prawnych, oficer Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, wykładowca Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, wybitny sportowiec; w 1939 r. zastępca dowódcy 74 Górnśląskiego Pułku Piechoty.

W 1918 r. w stopniu porucznika wstąpił w szeregi Wojska Polskiego. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej wielokrotnie wykazując się inicjatywą i odwagą na polu walki, za co został trzykrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych. W 1922 r. uzyskał tytuł doktora nauk prawnych na Uniwersytecie Lwowskim. W 1924 r. jako absolwent Wyższej Szkoły Wojennej otrzymał dyplom naukowy oficera Sztabu Generalnego. W kolejnych latach pełnił m.in. funkcję oficera Oddziału III Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódcy batalionu w 1 Pułku Strzelców Podhalańskich, dowódcy batalionu w 10 Pułku Piechoty o raz kierownika Katedry Taktyki Piechoty w Wyższej Szkole Wojennej.

W październiku 1938 r. w stopniu podpułkownika dyplomowanego został przeniesiony na stanowisko zastępcy dowódcy 74 Górnśląskiego Pułku Piechoty w Lublińcu, wchodzącego w skład 7 Dywizji Piechoty. W ramach przygotowań do wojny opracował plan działań opóźniających dla Oddziału Wydzielonego „Lubliniec”.

Od 1 września 1939 r. brał udział w ciężkich walkach pułku z Niemcami pod Lublińcem, Częstochową i Janowem, gdzie w nocy z 3 na 4 września dowodząc oddziałem przebijającym się z okrążenia pod Złotym Potokiem, w bezpośredniej walce z wrogiem został śmiertelnie ranny. Przewieziony przez Niemców do szpitala w Lublińcu, zmarł 4 września na skutek celowego nieudzielenia pomocy przez niemieckich lekarzy. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym w Lublińcu. Ppłk Wilimowski był najstarszym stopniem oficerem 7 Dywizji Piechoty poległym w 1939 r. Za męstwo na polu walki został pośmiertnie awansowany do stopnia pułkownika i odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari.

ppłk dypl. dr

Stanisław Wilimowski

/1896-1939/

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Katowicach

Zdjęcie ze zbiorów Elżbiety Lityńskiej

Zdjęcia tła ze zbiorów Adama Kurusa